

ρένια ἔχειν καὶ μία λανάρα καὶ ἓνα μάνγγανο καὶ ἄλλες μα / σαρίες καὶ εἰς βεβαίωσιν τῶν ἄνωθεν βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τριβιζᾶς πρωτόπαπας Ναξίας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Πολυχρόνης Εὐδαίμων μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

865

Σύσταση προικὸς

φ. 157r-v

/ Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος εἰς τὶς 20 / τοῦ ἄνωθεν μηνὸς τοῦ Μαΐου εἰς τὸ μοναστήρι τῆς κυρίας Φανερωμένης ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ Μιχαὴλ Κατρεφτάκης καὶ ἡ συν / βίαν του ἡ κερά Παρασκευὴ ἡ θεία τοῦ κύρ Γεώργιον Φασόλα οἱ ὅποιοι κράζοντας τὸ ὄνομα / τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατρὸς Θεοῦ καὶ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θε / οτόκου καὶ ζευγαρινοῦ Μαρίας καὶ κάμγου τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν ἄνωθεν Μαρίνα ἡγου ὁ / ὄνομα λεγόμενος Γεώργιος νὰ πάρῃν τὴν ἄνω λεγομένη Μαρίνα εἰς γυναῖκα του νόμιμον καὶ εὖλο / γητικὴν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως τὸν ἐθέλει καὶ ἡ / λεγομένη Μαρίνα τὸν αὐτὸν Γεώργιον εἰς ἄνδρα της νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς δι / ακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐν μπρώ / τοις ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν καὶ ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύρ Μιχαὴλ τοῦ δίνου τὴν εὐχὴν / τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τὸς ὡσάν τῶν γονέων του. Ἐπειτα λέγειν / ὁ ἄνωθεν Γεώργιος πὼς ἔχειν ἀπὸ γονικά του ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Ὀρκοῦ καὶ ἓνα συ / κογύριν σύνμπλιο τοῦ παπᾶ τοῦ Ἀμάη, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Λαγγάδα ἓνα ποτιστικὸν καὶ ἔχουν το με / τὴ θείαν του τὴ Μαρία, ἀκόμη καὶ μία κασελοπούλα. Ἐτι τοῦ τάζειν ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύρ Μιχαὴλ / καὶ ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν ἓνα βοῦδιν ζευγαρικόν, ἀκόμη τάζει του ὁ κύρ Μιχαὴλ καὶ / δέκα ρεάλια εἰς ἓνα σκρίτον, ἀκόμα καὶ τέσσερα μόδια γέννημα καὶ ἓνα μόδι μαγέρεμα, ἀκόμη / τάζει του καὶ ἡ θείαν του ἡ Ἀνέζαν τὰ ὀσπίτινά τζη ποὺ ἔχειν εἰς τὰ Μυτριά μετὰ τὸ περιγάρδι πῶχει [] / συκιά μετὰ τοῦτον νὰ κάθονται μαζὶν νὰ πορεύγουνται ἀντάμα καὶ νὰ τὴν ἐκοιτάζουν καὶ κα[] / τις χρεῖα καὶ πάλι ἀποθανώντας της ὅ,τι τῆς βρεθῇ ἐδικάν του καὶ ἃ δὲν νέθέλασι [] τ[] γι[] / βγει νάχη πάλι τῆς ἐξουσίας της τὸ πρᾶμα της νὰ τὸ κἀνῃ ὡς θέλει. Ἀκόμα λέγειν ὁ κύρ

[Γε] / ώργης πώς έχει ακόμη και τέσσερα μόδια γέννημα και ένα άρκουμπούζον
και μία πιστόλα / και τις φορεσιές του και τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένο
τὰ λεγόμενα μέρην ἔμεινα κον / τέντοιιν και ἀνεπαμένοι και εἰς βεβαίωσιν βάζουν
και ἀξιόπιστους μάρτυρες. Ἀκόμη τάζει του / ἡ ἄνωθεν Ἀννέζαν ἡ θεία του ἕνα
χωράφιν νοῦς μοδίου εἰς τὸν Ξερόκαμπο σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Φρανζέσκου Κουβαντι-
σ / μένου εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

/ — Μακάριο ἐρομόναχο Κοτογιάννης με θέλημα τῶν ἄνωθε στέργου και βεόνου
τὰ ἄνωθε.

/ — Με θέλημα τῶν ἄνωθε μαρτυρῶ κι ἐγὼ Μανώλης Τριατάφυλλος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

866

φ. 458r-v-459r

Ἐβγαλμένοι οἱ πόντοι τῆς πρὸς Μαρίας και πρὸς Φραντζέσκου και Ἀντρι-
νέτας και Μπελέγρας και Μαριέτου.

/ [Ἐβ]γαλε και ὁ πρὸ Χρυσῆς Σουμαρούπας τὸν πόντο τῆς καυκάρας πῶχει
τὸ πηγάδι. Φ 496

/ Ἐβγαλμένος και ὁ πόντος τῆς καυκάρας τοῦ κονσούλου ἀπὸ τὸν υἱὸν του
τὸν Φραντζικάκη.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 21/
κατὰ τὸ παλαιὸ / εἰς τὸ Μέσαν Κάστρο τῆς Ναξίας εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενε-
στάτης και μεγαλειοτά / τῆς ἀρχόντισσας κυρίας Ζανμπέτας Κορονέλλισσας ἐδῶ
παρὼν ἡ ἀφεντίαν της / ὅλη ὑγιῆς χωρὶς καμμιᾶς λογῆς ἀσθένεια καθεζομένη εἰς
καθένδρα σῶον / γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα καθαρά τὰς ἀκοὰς και τὰς
ἐτέρας της / αἰνστήσεις χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβιζαμένην τὴν ἁωρία τοῦ πικροτάτου
θανά / του μὴν τὴν καταλάβη ἀφνίδια και μείνην ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα
τὸν / ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα τῆς ποιήσω τὴν μπαροῦσαν διαθήκην και ἐν μπρώ-
/ τοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη και τετελειωμένη συν-
χώ / ρεσιν ἔπειτα ζητεῖν και ἡ ἀφεντίαν της τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν εἶταν ἀφήνει
ὁ / λωνῶν της τῶν ἀρχοντόπουλω και ἐγγονιῶν της τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χρι-